

Posudek vedoucího práce k diplomové práci

autorky **Martiny Růžkové**

na téma **Věcná břemena**

Úvodem je nutno předeslat, že autorka předkládá diplomovou práci na totožné téma již podruhé, neboť při obhajobě původní práce v loňském roce neuspěla.

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2.8.2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce v rozsahu 8 % právě s původní prací autorky, což samozřejmě není na škodu.

Vedoucí práce by očekával, že s ním bude studentka, která v loňském roce neuspěla při obhajobě, v čilém kontaktu za účelem konzultací vedoucím k maximálnímu možné vylepšení práce, leč nestalo se. Diplomantka se za celou dobu ozvala pouze jednou, když na poslední chvíli zjistila, že jí chybí formální podklad pro zadání diplomové práce.

Z celé práce je však patrné, že autorka se snažila poučit z výtek, které jí oponent i vedoucí práce adresovali prostřednictvím původních negativních posudků.

Diplomová práce sestává ze šesti částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé. Pokud jde o rozsah, nyní předkládaná práce naplňuje minimálně stanovený rozsah, nyní již i bez umělého natahování textu.

Předkládaná práce je stále kompilátem z děl jiných autorů, nicméně nyní již kompilátem výrazně zdařilejším, než v původním případě. To je zapříčiněno především markantním rozšířením zdrojů, se kterými nyní autorka pracovala. Autorka přikročila k odpovídajícímu studiu a analýze pestré škály relevantní knižní i časopisecké literatury. Také práce autorky se soudní judikaturou se znatelně zlepšila. Rozsah soudní judikatury, kterou autorka pojala do své práce, lze nyní považovat až za nadstandardní. Autorka se snaží obecný popis doplňovat korespondujícími judikatorními závěry, což je vždy přínosné. Autorka místy vnímá i vývojové tendence judikatury, což je také správné.

Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům. Rozmanitost a pestrost použitých zdrojů již byla zmíněna.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, ten svým rozsahem odpovídá charakteru práce a způsobu práce autorky s označenými prameny – autorka pracuje s poznámkovým aparátem velmi kvalitně a poznámky pod čarou plní tu funkci, kterou mají v odborném textu plnit. Poznámkový aparát je velmi obsáhlý, což souvisí s tím, že předkládaná práce, jak již bylo zmíněno, kompilátem z děl jiných autorů. Je však třeba zopakovat, že se jedná o kompilát celkem zdařilý.

Předkládané práci se již dostalo větší korektury, takže gramatické chyby, překlepy či nepřesnosti v interpunkci se objevují v menším rozsahu, než původně, nicméně za situace, kdy byla nedostatečná korektura předmětem kritiky, by vedoucí práce očekával větší zodpovědnost autorky v tomto směru (namátkou: str. 1 – charakterizuju, str. 5 – v té době, str. 23 – neleze převést, pokud se každá se služebností týká, 25 – minium, str. 29 – konsenzem stan, str. 33 - je to důvodem k zamítnutí návrhu na zápis vkladu do katastru nemovitost, str. 34 – písemní formy, ujednání stan, str. 68 – věcných břemena dle OZ).

Z obsahového hlediska je práce pochopitelně vymezena autorkou zvoleným tématem "Věcná břemena". Autorka se držela vybraného tématu ve zvolených intencích. Autorčin výklad je povětšinou pochopitelný a až na výjimky je prost věcných chyb. Po krátké vstupní charakteristice věcných břemen následuje zasazení problematiky do

historických souvislostí. Jádrem práce je obsaženo ve čtvrté kapitole o současné úpravě věcných břemen. Autorka se snažila jít odpovídajícím způsobem do hloubky řešené materie a nezjednodušovala. Autorka neopomněla ani důležitou otázku toho, jak se může oprávněný ze služebnosti domáhat obrany svého práva, je-li rušeno. Místy se autorka snaží o hledání nejasností a problémů, stejně jako o formulaci vlastních názorů na věc, což je vždy chvályhodné. Prakticky absentují úvahy de lege ferenda (až na doporučení k vypuštění archaických služebností) a mezinárodní komparace, což jsou oboje materie v rámci diplomové práce očekávané, nicméně vedoucí práce si je vědom toho, jak obtížné ucelené zpracování v tomto směru je.

U ústní obhajoby by se autorka mohla mimo jiné zaměřit na následující otázky:

1. Do jaké míry je v současné době použitelný rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 7. 1995, sp. zn. 35 Ca 31/94, na který odkazuje autorka v poznámce pod čarou č. 97?
2. Na základě čeho dospěla autorka k závěru, že platnost písemné smlouvy potvrzují podpisy smluvních stran, které musejí být umístěny na jedné straně (str. 34)?
3. Nechtě autorka předloží některé příklady nabytí služebností ze zákona, o kterých pojednává v článku 4.1.7.5 práce.
4. Na straně 57 se autorka zmiňuje o tom, že může nastat rozpor mezi stavem zapsaným ve veřejném seznamu a skutečným stavem, a že vlastník původní služebné věci se může domáhat výmazu zapsané skutečnosti, který bude mít jen deklaratorní charakter. Jakým způsobem bude dle autorky tento vlastník konkrétně při domáhání se výmazu postupovat?

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje vedoucí práce posuzovanou diplomovou práci k obhajobě, a to předběžně jako výbornou až velmi dobrou.

V Plzni dne 30.4.2020

JUDr. Radek Spurný

Posudek vedoucího práce k diplomové práci

autorky **Martiny Růžkové**

na téma **Věcná břemena**

Úvodem je nutno předeslat, že autorka předkládá diplomovou práci na totožné téma již podruhé, neboť při obhajobě původní práce v loňském roce neuspěla.

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2.8.2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce v rozsahu 8 % právě s původní prací autorky, což samozřejmě není na škodu.

Vedoucí práce by očekával, že s ním bude studentka, která v loňském roce neuspěla při obhajobě, v čilém kontaktu za účelem konzultací vedoucím k maximálnímu možné vylepšení práce, leč nestalo se. Diplomantka se za celou dobu ozvala pouze jednou, když na poslední chvíli zjistila, že jí chybí formální podklad pro zadání diplomové práce.

Z celé práce je však patrné, že autorka se snažila poučit z výtek, které jí oponent i vedoucí práce adresovali prostřednictvím původních negativních posudků.

Diplomová práce sestává ze šesti částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé. Pokud jde o rozsah, nyní předkládaná práce naplňuje minimálně stanovený rozsah, nyní již i bez umělého natahování textu.

Předkládaná práce je stále kompilátem z děl jiných autorů, nicméně nyní již kompilátem výrazně zdařilejším, než v původním případě. To je zapříčiněno především markantním rozšířením zdrojů, se kterými nyní autorka pracovala. Autorka přikročila k odpovídajícímu studiu a analýze pestré škály relevantní knižní i časopisecké literatury. Také práce autorky se soudní judikaturou se znatelně zlepšila. Rozsah soudní judikatury, kterou autorka pojala do své práce, lze nyní považovat až za nadstandardní. Autorka se snaží obecný popis doplňovat korespondujícími judikatorními závěry, což je vždy přínosné. Autorka místy vnímá i vývojové tendence judikatury, což je také správné.

Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům. Rozmanitost a pestrost použitých zdrojů již byla zmíněna.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, ten svým rozsahem odpovídá charakteru práce a způsobu práce autorky s označenými prameny – autorka pracuje s poznámkovým aparátem velmi kvalitně a poznámky pod čarou plní tu funkci, kterou mají v odborném textu plnit. Poznámkový aparát je velmi obsáhlý, což souvisí s tím, že předkládaná práce, jak již bylo zmíněno, kompilátem z děl jiných autorů. Je však třeba zopakovat, že se jedná o kompilát celkem zdařilý.

Předkládané práci se již dostalo větší korektury, takže gramatické chyby, překlepy či nepřesnosti v interpunkci se objevují v menším rozsahu, než původně, nicméně za situace, kdy byla nedostatečná korektura předmětem kritiky, by vedoucí práce očekával větší zodpovědnost autorky v tomto směru (namátkou: str. 1 – charakterizuju, str. 5 – v té době, str. 23 – neleze převést, pokud se každá se služebností týká, 25 – minium, str. 29 – konsenzem stan, str. 33 - je to důvodem k zamítnutí návrhu na zápis vkladu do katastru nemovitost, str. 34 – písemní formy, ujednání stan, str. 68 – věcných břemena dle OZ).

Z obsahového hlediska je práce pochopitelně vymezena autorkou zvoleným tématem "Věcná břemena". Autorka se držela vybraného tématu ve zvolených intencích. Autorčin výklad je povětšinou pochopitelný a až na výjimky je prost věcných chyb. Po krátké vstupní charakteristice věcných břemen následuje zasazení problematiky do

historických souvislostí. Jádrem práce je obsaženo ve čtvrté kapitole o současné úpravě věcných břemen. Autorka se snažila jít odpovídajícím způsobem do hloubky řešené materie a nezjednodušovala. Autorka neopomněla ani důležitou otázku toho, jak se může oprávněný ze služebnosti domáhat obrany svého práva, je-li rušeno. Místy se autorka snaží o hledání nejasností a problémů, stejně jako o formulaci vlastních názorů na věc, což je vždy chvályhodné. Prakticky absentují úvahy de lege ferenda (až na doporučení k vypuštění archaických služebností) a mezinárodní komparace, což jsou oboje materie v rámci diplomové práce očekávané, nicméně vedoucí práce si je vědom toho, jak obtížné ucelené zpracování v tomto směru je.

U ústní obhajoby by se autorka mohla mimo jiné zaměřit na následující otázky:

1. Do jaké míry je v současné době použitelný rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 7. 1995, sp. zn. 35 Ca 31/94, na který odkazuje autorka v poznámce pod čarou č. 97?
2. Na základě čeho dospěla autorka k závěru, že platnost písemné smlouvy potvrzují podpisy smluvních stran, které musejí být umístěny na jedné straně (str. 34)?
3. Nechť autorka předloží některé příklady nabytí služebností ze zákona, o kterých pojednává v článku 4.1.7.5 práce.
4. Na straně 57 se autorka zmiňuje o tom, že může nastat rozpor mezi stavem zapsaným ve veřejném seznamu a skutečným stavem, a že vlastník původní služebné věci se může domáhat výmazu zapsané skutečnosti, který bude mít jen deklaratorní charakter. Jakým způsobem bude dle autorky tento vlastník konkrétně při domáhání se výmazu postupovat?

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje vedoucí práce posuzovanou diplomovou práci k obhajobě, a to předběžně jako výbornou až velmi dobrou.

V Plzni dne 30.4.2020

JUDr. Radek Spurný

Posudek vedoucího práce k diplomové práci

autorky Martiny Růžkové

na téma **Věcná břemena**

Úvodem je nutno předeslat, že autorka předkládá diplomovou práci na totožné téma již podruhé, neboť při obhajobě původní práce v loňském roce neuspěla.

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2.8.2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce v rozsahu 8 % právě s původní prací autorky, což samozřejmě není na škodu.

Vedoucí práce by očekával, že s ním bude studentka, která v loňském roce neuspěla při obhajobě, v čilém kontaktu za účelem konzultací vedoucím k maximálnímu možné vylepšení práce, leč nestalo se. Diplomantka se za celou dobu ozvala pouze jednou, když na poslední chvíli zjistila, že jí chybí formální podklad pro zadání diplomové práce.

Z celé práce je však patrné, že autorka se snažila poučit z výtek, které jí oponent i vedoucí práce adresovali prostřednictvím původních negativních posudků.

Diplomová práce sestává ze šesti částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé. Pokud jde o rozsah, nyní předkládaná práce naplňuje minimálně stanovený rozsah, nyní již i bez umělého natahování textu.

Předkládaná práce je stále kompilátem z děl jiných autorů, nicméně nyní již kompilátem výrazně zdařilejším, než v původním případě. To je zapříčiněno především markantním rozšířením zdrojů, se kterými nyní autorka pracovala. Autorka přikročila k odpovídajícímu studiu a analýze pestré škály relevantní knižní i časopisecké literatury. Také práce autorky se soudní judikaturou se znatelně zlepšila. Rozsah soudní judikatury, kterou autorka pojala do své práce, lze nyní považovat až za nadstandardní. Autorka se snaží obecný popis doplňovat korespondujícími judikatorními závěry, což je vždy přínosné. Autorka místy vnímá i vývojové tendence judikatury, což je také správné.

Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům. Rozmanitost a pestrost použitých zdrojů již byla zmíněna.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, ten svým rozsahem odpovídá charakteru práce a způsobu práce autorky s označenými prameny – autorka pracuje s poznámkovým aparátem velmi kvalitně a poznámky pod čarou plní tu funkci, kterou mají v odborném textu plnit. Poznámkový aparát je velmi obsáhlý, což souvisí s tím, že předkládaná práce, jak již bylo zmíněno, kompilátem z děl jiných autorů. Je však třeba zopakovat, že se jedná o kompilát celkem zdařilý.

Předkládané práci se již dostalo větší korektury, takže gramatické chyby, překlepy či nepřesnosti v interpunkci se objevují v menším rozsahu, než původně, nicméně za situace, kdy byla nedostatečná korektura předmětem kritiky, by vedoucí práce očekával větší zodpovědnost autorky v tomto směru (namátkou: str. 1 – charakterizuju, str. 5 – v té době, str. 23 – neleze převést, pokud se každá se služebností týká, 25 – minium, str. 29 – konsenzem stan, str. 33 - je to důvodem k zamítnutí návrhu na zápis vkladu do katastru nemovitost, str. 34 – písemní formy, ujednání stan, str. 68 – věcných břemena dle OZ).

Z obsahového hlediska je práce pochopitelně vymezena autorkou zvoleným tématem "Věcná břemena". Autorka se držela vybraného tématu ve zvolených intencích. Autorčin výklad je povětšinou pochopitelný a až na výjimky je prost věcných chyb. Po krátké vstupní charakteristice věcných břemen následuje zasazení problematiky do

historických souvislostí. Jádrem práce je obsaženo ve čtvrté kapitole o současné úpravě věcných břemen. Autorka se snažila jít odpovídajícím způsobem do hloubky řešené materie a nezjednodušovala. Autorka neopomněla ani důležitou otázku toho, jak se může oprávněný ze služebnosti domáhat obrany svého práva, je-li rušeno. Místy se autorka snaží o hledání nejasností a problémů, stejně jako o formulaci vlastních názorů na věc, což je vždy chvályhodné. Prakticky absentují úvahy de lege ferenda (až na doporučení k vypuštění archaických služebností) a mezinárodní komparace, což jsou oboje materie v rámci diplomové práce očekávané, nicméně vedoucí práce si je vědom toho, jak obtížné ucelené zpracování v tomto směru je.

U ústní obhajoby by se autorka mohla mimo jiné zaměřit na následující otázky:

1. Do jaké míry je v současné době použitelný rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 7. 1995, sp. zn. 35 Ca 31/94, na který odkazuje autorka v poznámce pod čarou č. 97?
2. Na základě čeho dospěla autorka k závěru, že platnost písemné smlouvy potvrzují podpisy smluvních stran, které musejí být umístěny na jedné straně (str. 34)?
3. Nechť autorka předloží některé příklady nabytí služebností ze zákona, o kterých pojednává v článku 4.1.7.5 práce.
4. Na straně 57 se autorka zmiňuje o tom, že může nastat rozpor mezi stavem zapsaným ve veřejném seznamu a skutečným stavem, a že vlastník původní služebné věci se může domáhat výmazu zapsané skutečnosti, který bude mít jen deklaratorní charakter. Jakým způsobem bude dle autorky tento vlastník konkrétně při domáhání se výmazu postupovat?

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje vedoucí práce posuzovanou diplomovou práci k obhajobě, a to předběžně jako výbornou až velmi dobrou.

V Plzni dne 30.4.2020

JUDr. Radek Spurný